

บทที่ 3

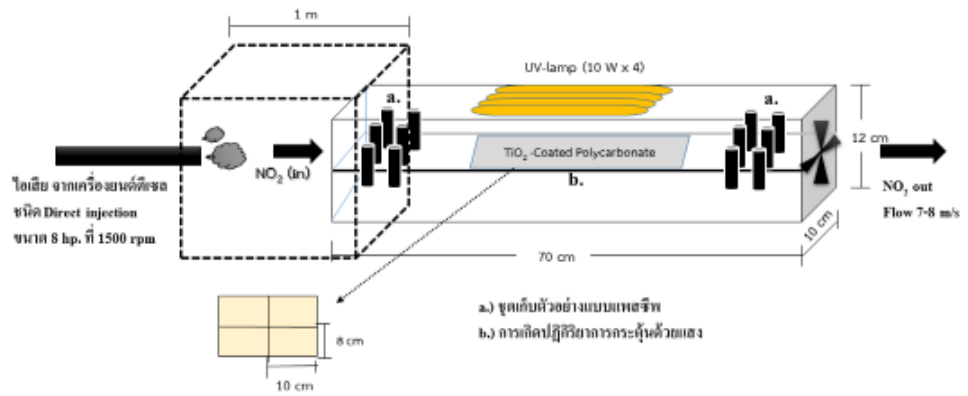
อุปกรณ์และวิธีดำเนินงานวิจัย

3.1 อุปกรณ์เครื่องมือและสารเคมีที่ใช้ในงานวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการลดออกไซด์ของไนโตรเจนในแก๊สไอเสียโดยใช้กระบวนการโฟโตแคทาลิซิสด้วยโพสิคาร์บอนเคลือบด้วยไททานเนียมไดออกไซด์ โดยมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการทดสอบดังต่อไปนี้

3.1.1 อุปกรณ์และเครื่องมือในชุดทดสอบ

ชุดการทดสอบการลดออกไซด์ของไนโตรเจนในแก๊สไอเสียโดยใช้กระบวนการโฟโตแคทาลิซิสด้วยโพสิคาร์บอนเคลือบด้วยไททานเนียมไดออกไซด์ แสดงในภาพที่ 3.1 จะประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ ส่วนที่หนึ่งสำหรับการเกิดปฏิกิริยาการกระตุ้นด้วยแสง ซึ่งระบบจะถูกออกแบบโดยทำจากแผ่นอะครีลิกขนาดความกว้าง x ความยาว x ความสูง เท่ากับ 10 cm x 70 cm x 12 cm มีหลอดยูวีขนาด 10 วัตต์ จำนวน 4 หลอด เป็นแหล่งกำเนิดแสงยูวีโดยมีระยะห่าง 1.5 cm จากแผ่นโพสิคาร์บอนที่เคลือบด้วย TiO_2 ขนาด 10 cm x 8 cm ในการทดสอบจะมีแก๊สไอเสียจากเครื่องยนต์ดีเซลชนิดไคเรคอินเจคชั่นขนาด 8 hp. ความเร็วรอบอยู่ที่ 1500 รอบ/นาที แก๊สไอเสียในชุดทดสอบจะมีความเร็วอยู่ที่ 7-8 m/s ไอเสียที่เข้ามาจะมีองค์ประกอบของ NO_2 เมื่อไหลผ่านแผ่นโพสิคาร์บอนที่เคลือบด้วย TiO_2 สำหรับอุปกรณ์หลักในส่วนที่สองจะเป็นชุดเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟเพื่อนำไปวิเคราะห์หาปริมาณความเข้มข้นของ NO_2 ในไอเสียที่ทางเข้าและออกจากชุดทดสอบซึ่งประกอบด้วย หลอดเก็บตัวอย่างอากาศโพสิสไตรีนสูง 50 เซนติเมตร ภายในบรรจุแผ่นกระดาษกรองขนาด GF/A ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางยาว 1.1 เซนติเมตร รายละเอียดของชุดเก็บตัวอย่างแสดงดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ชุดทดสอบการลดออกไซด์ของไนโตรเจนในแก๊สไอเสียโดยใช้กระบวนการโฟโตแคทาลิซิส

สำหรับรายละเอียดอุปกรณ์ต่างๆ มีดังต่อไปนี้

- 1) แหล่งกำเนิดแสงในงานวิจัยนี้จะใช้หลอดยูวีเป็นแหล่งกำเนิดแสงยี่ห้อ NARWAR ขนาด 10 วัตต์ จำนวน 4 หลอด ดังแสดงในภาพที่ 3.2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 3.2 หลอดยูวียี่ห้อ NARWAR

- 2) พัดลมดูดอากาศ ยี่ห้อ CNDF กำลังไฟฟ้า 18 วัตต์
- 3) เครื่องวิเคราะห์แก๊ส(Flue gas analyser) ในงานวิจัยนี้จะใช้เครื่องวิเคราะห์แก๊สยี่ห้อ TESTO รุ่น testo 340 เพื่อวัดค่าความเข้มข้นออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) จากปากปล่องท่อไอเสียดังแสดงในภาพที่ 3.3

ภาพที่ 3.3 เครื่องวิเคราะห์แก๊ส ยี่ห้อ TESTO รุ่น testo 340

- 4) แผ่นโพลีคาร์บอเนตเพื่อใช้เป็นชั้นสเตรตที่เคลือบด้วยนาโนไททานเนียมไดออกไซด์ผลึกแบบอะนาทาส [วีระเดช, 2008] ด้วยเครื่องเคลือบโลหะออกไซด์โดยกระบวนการสปาร์คที่อัตราเร็ว 0.60 cm/s ของหน่วยวิจัยวัสดุนาโน ภาควิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังภาพที่ 3.4

ภาพที่ 3.4 เครื่องเคลือบโลหะออกไซด์โดยกระบวนการสปาร์ค

- 5) เครื่องยนต์ดีเซลชนิดไดเรคอินเจกชันเพื่อผลิตแก๊สไอเสียเข้าสู่ชุดทดสอบ
 6) เครื่องวัดความเข้มแสงยูวี (UV Meter) ใช้สำหรับวัดแสง UVA ในช่วง 250-390 nm ดังแสดงในภาพที่ 3.5

ภาพที่ 3.5 เครื่องวัดความเข้มแสงยูวี รุ่น SP-82UV

3.1.2 อุปกรณ์ในส่วนของการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟ

การเก็บตัวอย่างแก๊สด้วยวิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟเพื่อใช้ในการหาปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ต้องอาศัยอุปกรณ์และสารเคมีในการเตรียมสาร ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1) อุปกรณ์และสารเคมีในการตรวจสอบหาปริมาณความเข้มข้นของแก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์โดยวิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟ
 - 1.1) เครื่อง UV/Vis Spectrophotometers แสดงดังภาพที่ 3.6 เป็นเครื่องมือที่ใช้ทดสอบหาความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์ที่มีอยู่ในหลอดเก็บตัวอย่าง โดยช่วงความยาวคลื่นที่ใช้อยู่ที่ 540 nm

ภาพที่ 3.6 UV/Vis Spectrophotometers รุ่น T80

- 1.2) กิวเวตโพลีสไตรีน (Cuvette polystyrene) ขนาด 0.5 -2.0 mL เพื่อใช้บรรจุสารสำหรับทดสอบกับเครื่อง Spectrophotometer

- 2) สารเคมีและอุปกรณ์ในการเตรียมสารละลาย
 - 2.1) Triethanolamine, TEA ($C_6H_{15}NO_3$, 99%) (Merck, Germany)
 - 2.2) Sulfanilamide ($C_6H_2N_2O_2S$, 98%) (Sigma-Aldrich, Singapore)
 - 2.3) Phosphoric acid (H_3PO_4 , 86.4%) (Merck, Germany)
 - 2.4) N-1-naphthyl-ethylenediamine-dihydrochloride, NEDA ($C_{12}H_{14}N_2 \cdot 2HCl$, 97.0%) (Sigma-Aldrich, Singapore)
 - 2.5) Sodium nitrite ($NaNO_2$, 98.0%) (Merck, Germany)
 - 2.6) หลอดเก็บตัวอย่างอากาศโพลีสไตรีน ขนาด 10 ml สูง 50 เซนติเมตร
 - 2.7) กระจายกรอง ขนาด GF/A เส้นผ่านศูนย์กลางยาว 1.1 เซนติเมตร
 - 2.8) ไมโครปิเปต

3.2 ขั้นตอนการเตรียมสารเคมีเพื่อใช้ในการทดลอง

3.2.1 สารละลายไตรเอทานอลามีน (TEA) 20% โดยปริมาตร

ใช้ไมโครปิเปตดูด TEA มา 20 mL ในขวดวัดปริมาตรขนาด 100 mL แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน

3.2.1 เตรียมสารละลายซอลท์มันน์

ผสมสารละลายซัลฟานิลาไมด์ 10 mL กับสารละลาย NEDA 1 mL แล้วเก็บในที่เย็นและปั่นแสง โดยสารละลายทั้งสองมีวิธีการเตรียมสาร ดังนี้

1) สารละลายซัลฟานิลาไมด์ (Sulfanilamide solution)

ชั่งซัลฟานิลาไมด์ 10.75 g ลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 500 mL ทำการละลายด้วยกรดฟอสฟอริก 28 mL แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน

2) สารละลาย N-1-naphthyl-ethylenediamine-dihydrochloride (NEDA)

ละลาย NEDA 0.1520 g ด้วยน้ำปราศจากไอออนในขวดวัดปริมาตรขนาด 100 mL แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน

3.2.2 สารละลายมาตรฐานโซเดียมไนไตรท์เข้มข้น 1000 mg/L

ใช้ NaNO_2 0.150 g ละลายด้วยน้ำปราศจากไอออนในขวดวัดปริมาตรขนาด 100 mL แล้วปรับปริมาตรด้วยน้ำปราศจากไอออน

3.3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

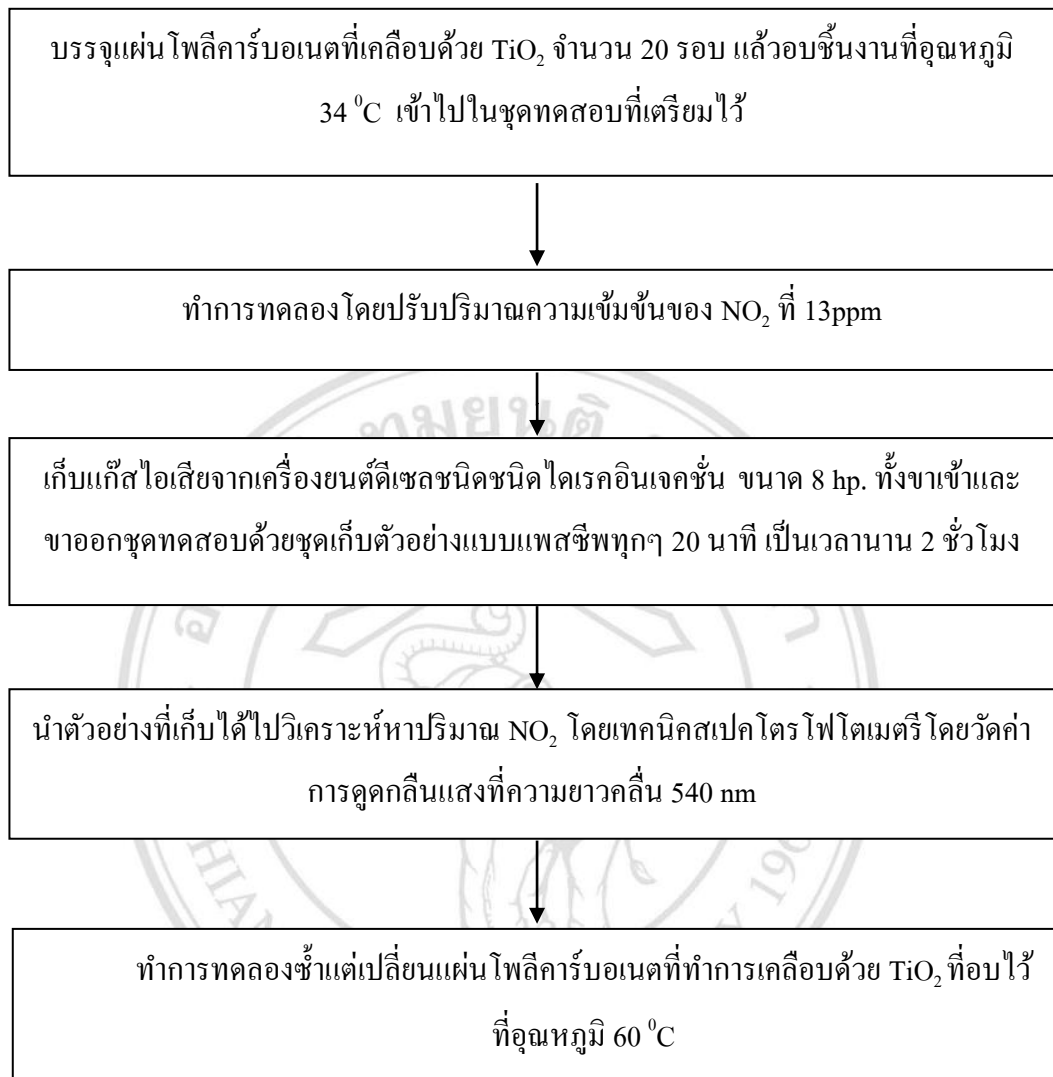
ในงานวิจัยนี้จะแบ่งการดำเนินงานออกเป็นสองส่วนคือ ศึกษาพารามิเตอร์ที่มีผลต่อการลดออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ในแก๊สไอเสียด้วยกระบวนการโฟโตแคตาไลซิสและการวิเคราะห์หาปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ด้วยวิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟ

3.3.1 ศึกษาพารามิเตอร์ที่มีผลต่อการลดออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ในแก๊สไอเสียด้วยกระบวนการโฟโตแคตาไลซิส

ในศึกษาพารามิเตอร์ที่มีผลต่อการลดออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ในแก๊สไอเสียด้วยกระบวนการโฟโตแคตาไลซิสนี้ได้กำหนดปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อุณหภูมิที่ใช้ออบแผ่นโพลีคาร์บอนเนตเมื่อถูกเคลือบด้วย TiO_2 แล้วความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์ และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยาโดยพิจารณาจากจำนวนรอบในการเคลือบ TiO_2 บนแผ่นโพลีคาร์บอนเนตและกำหนดสภาวะของตัวแปรควบคุม ได้แก่ อัตราการไหลของแก๊สไอเสีย 7-9 m/s อุณหภูมิภายในชุดทดสอบอยู่ที่ 40 ± 2 และใช้หลอดยูวีเป็นแหล่งกำเนิดแสง ขนาด 10 วัตต์ จำนวน 4 หลอด (ความเข้มแสงอยู่ประมาณ 7.6 W/m^2) และทำการจัดตั้งอุปกรณ์การทดลองดังรูป 3.2 ซึ่งมีรายละเอียดการทดลองดังนี้

1) การศึกษาผลของอุณหภูมิที่ใช้ออบแผ่นโพลีคาร์บอนเนตที่เคลือบด้วย TiO_2 ที่มีผลต่ออัตราการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

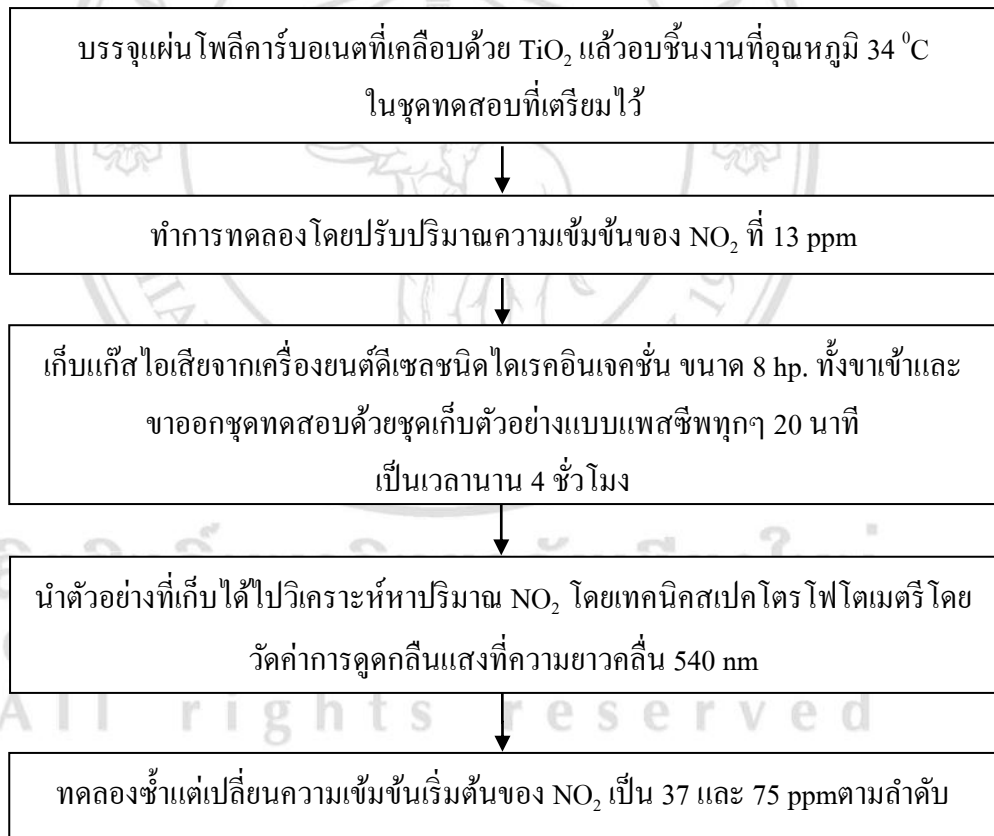
ถ้าอุณหภูมิที่ใช้ออบชิ้นงานมีผลต่อการยึดติดระหว่างชั้นสตรกกับตัวเร่งปฏิกิริยาแล้วจะส่งผลกระทบต่ออัตราการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน โดยเลือกใช้แผ่นโพลีคาร์บอนเนตที่เคลือบด้วย TiO_2 จำนวน 20 รอบ อุณหภูมิที่ใช้ออบอยู่ที่ 34°C และ 60°C เป็นเวลานาน 30 นาที และใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟในการเก็บตัวอย่างแก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์ ซึ่งในแต่ละสภาวะที่ทดลองจะใช้เวลาเข้มข้นของ NO_2 อยู่ที่ 13 ppm และทำการเก็บตัวอย่าง 3 ชั่วโมง โดยจะทำการทดลองตามขั้นตอนดังภาพ 3.7

ภาพที่ 3.7 ขั้นตอนการศึกษาผลของอุณหภูมิที่ใช้ออบแผ่น โพลีคาร์บอนเนตที่เคลือบด้วย TiO_2 ที่มีผลต่อศักยภาพการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

- 2) การศึกษาผลความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์เริ่มต้นที่มีผลต่อศักยภาพการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

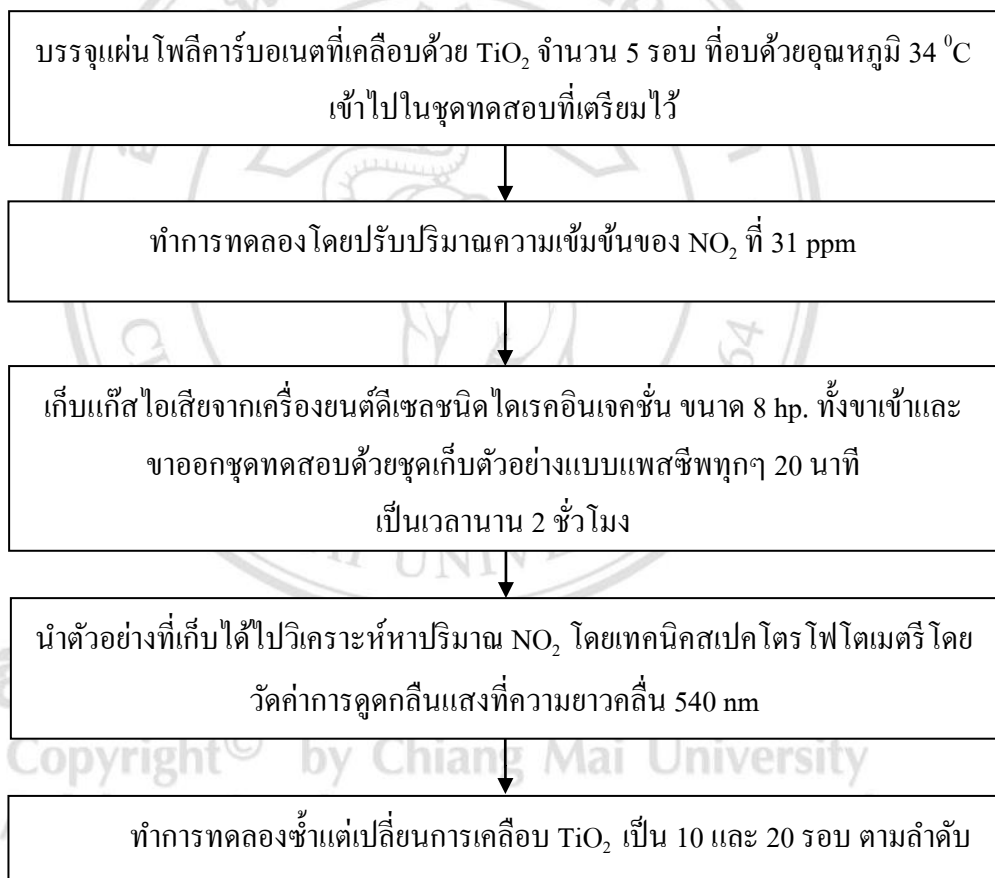
ในการศึกษาผลของปริมาณความเข้มข้นออกไซด์ของไนโตรเจนที่แตกต่างกันที่ส่งผลกระทบต่อศักยภาพลดออกไซด์ของไนโตรเจน โดยปรับระดับปริมาณความเข้มข้นของ NO_2 เริ่มต้น 3 ค่า คือ 13 37 และ 75 ppm ภายในชุดทดสอบจะบรรจุแผ่นโพลีคาร์บอเนตที่เคลือบด้วย TiO_2 จำนวน 20 รอบ อบที่อุณหภูมิ 34°C นาน 30 นาที และใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟในการเก็บตัวอย่างแก๊ส NO_2 ซึ่งในแต่ละสภาวะการทดลองจะเก็บตัวอย่าง 3 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการทดลองแสดงดังภาพ 3.8 แล้วนำผลการทดลองที่ได้ไปวิเคราะห์ค่าจลนพลศาสตร์ด้วยสมการแลงเมียร์-ฮินเชลวูด

ภาพที่ 3.8 ขั้นตอนการศึกษาผลความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์เริ่มต้นที่มีผลต่อศักยภาพการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

3) การศึกษาปริมาณไททาเนียมไดออกไซด์ที่มีผลต่อศักยภาพการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

ปริมาณไททาเนียมไดออกไซด์จะถูกพิจารณาจากจำนวนรอบในการเคลือบ TiO₂ บนแผ่นโพลีคาร์บอเนต โดยจะเคลือบ TiO₂ อยู่ที่ 5 10 และ 20 รอบ ด้วยเครื่องเคลือบโลหะออกไซด์โดยกระบวนการสปาร์กแล้วนำไปอบที่อุณหภูมิ 34 °C ซึ่งในแต่ละสถานะที่ทดลองจะใช้ความเข้มข้นของ NO₂ อยู่ที่ 31 ppm และใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟในการเก็บตัวอย่างแก๊ส NO₂ ซึ่งในแต่ละสถานะการทดลองจะเก็บตัวอย่าง 3 ชั่วโมง มีขั้นตอนการทดลองแสดงดังภาพ 3.9

ภาพที่ 3.9 ขั้นตอนการศึกษาปริมาณไททาเนียมไดออกไซด์ที่มีผลต่อศักยภาพการลดปริมาณออกไซด์ของไนโตรเจน

3.3.2 การวิเคราะห์หาปริมาณไนโตรเจนไดออกไซด์ด้วยวิธีการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟ

- 1) การสร้างกราฟอ้างอิงไนโตรเจนไดออกไซด์ (Calibration curve)
 - 1.1) เตรียมสารละลายไนไตรท์มาตรฐานจากสารละลายมาตรฐาน โซเดียมไนไตรท์เข้มข้น (NaNO_2 stock solution) ที่ 6 ความเข้มข้น ได้แก่ 0.1, 0.2, 0.4, 0.6, 0.8 และ 1.0 mg/L
 - 1.2) บีบสารละลายไนไตรท์ในแต่ละความเข้มข้นมา 1.00 mL เติมสารละลายซอลท์มันน์ลงไป 2.00 mL เขย่าแล้วตั้งทิ้งไว้ 10 นาที เพื่อให้เกิดสีอย่างสมบูรณ์
 - 1.3) วัดค่าการดูดกลืนแสง โดยใช้เครื่อง UV-Vis spectrophotometer ความยาวคลื่น 540 nm
 - 1.4) นำข้อมูลมาสร้างกราฟอ้างอิงของสารละลายไนไตรท์ (NO_2^-)
- 2) การวิเคราะห์ตัวอย่างแก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์
 - 2.1) เติมน้ำปราศจากไอออน 1 mL ลงในหลอดเก็บตัวอย่างทุกหลอดแล้วปิดฝาและตั้งทิ้งไว้ 15 นาที เพื่อสกัดไนไตรท์ไอออน (NO_2^-) ที่อยู่กับกระดาษกรอง เขย่าเป็นครั้งคราวเพื่อเพิ่มกระบวนการสกัดให้มากขึ้น
 - 2.2) เติมละลายซอลท์มันน์ลงไป 2 mL ตั้งทิ้งไว้ 10 นาที เพื่อให้เกิดสีอย่างสมบูรณ์
 - 2.3) นำตัวอย่างไปหาความเข้มข้นโดยเทคนิคสเปกโตรโฟโตเมตรี โดยวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 540 nm เทียบกับ blank และนำค่าที่ได้ไปคำนวณหาปริมาณของไนไตรท์ในตัวอย่างและความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์ต่อไป

- 3) การคำนวณความเข้มข้นไนโตรเจนไดออกไซด์ในหลอดเก็บตัวอย่างได้ดังนี้
(แสดงตัวอย่างการคำนวณในภาคผนวก ก)

$$[\text{NO}_2] \left(\frac{\text{mg}}{\text{m}^3} \right) = \frac{\text{NO}_2^- (\text{mg/mL}) V (\text{mL}) L (\text{m})}{D \left(\frac{\text{m}^2}{\text{s}} \right) A (\text{m}^2) t (\text{s})}$$

เมื่อ $[\text{NO}_2]$ = ความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์ (mg/m^3)

$[\text{NO}_2^-]$ = ความเข้มข้นของไนโตรที่จากการเทียบกับกราฟอ้างอิง NO_2 (mg/mL)

V = ปริมาตรการสกัดตัวอย่าง (mL)

L = ระยะความยาวของการแพร่ (m)

D = สัมประสิทธิ์การแพร่มีค่าเท่ากับ 1.54×10^{-5} (m^2/s)

A = พื้นที่หน้าตัดของกระดวยกรอง (m^2)

t = ระยะเวลาในการเก็บตัวอย่าง (s)

ทำการเปลี่ยนหน่วยความเข้มข้นของไนโตรเจนไดออกไซด์ให้อยู่ในรูป ppm โดย

MW = มวลโมเลกุลของ NO_2 เท่ากับ 46

$$\text{จากสูตร} \quad [\text{NO}_2] (\text{ppm}) = \frac{[\text{NO}_2] \left(\frac{\text{mg}}{\text{m}^3} \right) * 24.45}{46}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved